

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-401-00724

Den 12. april 2013

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 20. marts 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 266 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 266 (alm. del)

Er ministeren enig i, at effektiv afvanding/dræning udgør en meget væsentlig forudsætning for, at miljøpåvirkningen af landbrugets plantedyrkning minimeres?

Svar

Der er flere faktorer der er afgørende for hvorledes effektiv afvanding/dræning påvirker miljøet. På tørre jorde medfører afvanding/dræning, at det organiske materiale iltes og nedbrydes. Derved frigives CO₂ og arealerne "sætter" sig, hvilket øger risikoen for oversvømmelse af de vandløbsnære arealer. Endvidere tabes kvælstof i højere grad til vandmiljøet, idet de iltede forhold betyder, at kvælstofomsætningen (denitrifikationen) reduceres betragteligt.

Omvendt betyder en reduceret afvanding/dræning, at jordene bliver mere vandmættede og denitrifikationen øges, hvilket medfører at kvælstoftabet til vandmiljøet mindskes (se f. eks. Hoffmann, C.C. et al: Evaluation of nutrient retention in four restored Danish riparian wetlands. Hydrobiologia (2011) 674: 5-24 (vedr. Lyngbygård Å). Samtidigt bindes og fastholdes CO₂ fra atmosfæren og tørvelaget genopbygges over tid. De dårligere iltforhold i vandmættede jorde betyder dog samtidig, at der sker produktion af f.eks. lattergas. Den seneste forskning fra Aarhus Universitet (under publicering) viser dog ingen statistisk forskel på udledning af lattergas før og efter vådlægningen af vandløbsnære arealer.

Behovet for reduceret afvanding/dræning er ofte en konsekvens af ønsket om, at mindske tabet af kvælstof til vandmiljøet (kvælstof og fosforvådområder) med henblik på at opnå god økologisk tilstand i vandmiljøet.

Ida Auken

/

Helle Pilsgaard